

בש"פ 8844/20 - עופר זלצמן, ג'אורג'יאנה מורחן, סינגל פוט בע"מ נגד משטרת ישראל-היחידה הארצית למאבק בפשיעה כלכלית

בבית המשפט העליון
בש"פ 8844/20

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקשים: 1. עופר זלצמן
2. ג'אורג'יאנה מורחן
3. סינגל פוט בע"מ

נגד

המשיבה: משטרת ישראל-היחידה הארצית למאבק בפשיעה כלכלית
בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בחיפה מיום 10.12.2020 בע"ח 36020-11-20
שניתנה על ידי כב' השופטת גלית ציגלר

בשם המבקשים: בעצמם

החלטה

1. לפני בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת גלית ציגלר) בע"ח 36020-11-20 מיום 10.12.2020, במסגרתה החליט בית המשפט את ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום בחדרה (כב' השופט אהוד קפלן) בה"ת 23353-07-19 מיום 11.11.2020.

2. הרקע לסכסוך שבין הצדדים פורט במספר החלטות של בית משפט זה במסגרת בקשות רשות ערעור קודמות שהגישו המבקשים (בש"פ 3068/19 סינגלפוט בע"מ נ' מדינת ישראל (5.5.2019); בש"פ 8507/19 מורחן נ' מדינת ישראל (30.12.2019); בש"פ 8677/19 מורחן נ' מדינת ישראל (1.1.2020); בש"פ 7948/20 זלצמן נ' היחידה הארצית למאבק בפשיעה הכלכלית (1.12.2020)). על כן, אציג בתמצית בלבד את הנדרש לענייננו. נגד המבקשים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות הלבנת הון, עבירות מס, הפרת זכויות יוצרים, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות וקשירת קשר לפשע. במסגרת ההליך נגדם הוצאו צווים לתפיסת רכוש המבקשים, לרבות שני קרונות נגררים המשמשים להובלת סוסים ורכב מסוג שברולט שבבעלות המבקשת 3 (היא חברה בבעלות המשיבה 2) (להלן: כלי הרכב). ביום 13.7.2020 ביטל בית משפט השלום את צו התפיסה של כלי הרכב, על מנת שהמבקשים יוכלו למכור אותם בעצמם. ואולם, בית המשפט קמא קיבל ערר שהגישה המשיבה על החלטה זו, והאריך את תוקף התפיסה של כלי הרכב כדי לאפשר למשיבה למכור אותם, ולהפקיד את הכסף שיתקבל בגינם בקופת בית המשפט. יחד עם זאת,

לבקשת המבקשים, עיכב בית המשפט קמא את ביצוע החלטתו עד ליום 4.9.2020.

3. בהחלטה מיום 24.9.2020 נעתר בית משפט השלום לבקשתה של המשיבה, והורה על מסירת "שני כלי הרכב ומפתחותיהם" לידיה כך שתוכל למכור אותם, בנימוק שהמבקשים לא ניצלו את ההזמנות שניתנה להם למכור את כלי הרכב בעצמם. במסגרת החלטתו מיום 11.11.2020 הבהיר בית המשפט השלום כי נפלה טעות סופר בהחלטה מיום 24.9.2020 וכי על המבקשים למסור למשיבה 3 כלי רכב: שני הקרונות הנגררים ורכב השברולט. כמו כן, דחה בית משפט השלום את בקשתם של המבקשים למסירת חלק מחומרי החקירה לידיהם בשלב הנוכחי, וכן את בקשתם לחקור את נציג המשטרה. לבסוף, האריך בית משפט השלום את מועד החזקת התפוסים עד ליום 15.3.2021. על החלטה זו הגישו המבקשים ערר לבית המשפט קמא. ואולם, ביום 10.12.2020 דחה בית המשפט (כב' השופטת גלית ציגלר) את הערר. מכאן הבקשה למתן רשות ערר שלפניי.

4. לאחר עיון בבקשת רשות ערר עלנספחיה, הגעתי למסקנה כי דינה להידחות. כידוע, רשות ערר עלולת להיות משפטית על החלטות שנבחנו בערעור ולבית המשפט המחוזי ניתנת במשורה, ורק במקרים בהם הבקשה מעוררת שאלה בעלת תחשיבות משפטית או ציבורית, החורגת מעניינים הפרטניים שלה צדדים (רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצתאור (הדרחיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123, 128 (1982); רע"פ 9273/12 לגוני' מדינת ישראל, פסקה 7 (26.12.2012)), וכן כאשר מדובר במקרים נדירים ביותר, בהם שיקוליה הצדקמורים על מתן רשות ערעור (רע"פ 8192/12 עכאשהנ' מדינת ישראל, פסקאות 11-12 (20.11.2012); רע"פ 7572/12 הזיילנ' מדינת ישראל, פסקה 12 (23.10.2012)). הבקשה שלפניי אינה באה בגדר אותם מקרים חריגים. יצוין כי לעוררים טענות רבות כלפי התנהלות רשויות אכיפת החוק בעניינם. ואולם לא ראיתי כיצד טענות אלה מצדיקות מתן רשות ערעור ביחס להחלטה נשוא בקשת רשות הערעור, העוסקת בעניין שכבר נבחן עד דק במספר הליכים משפטיים.

5. לפיכך, הבקשה למתן רשות ערר נדחת.

ניתנה היום, ה' בטבת התשפ"א (20.12.2020).

ש ו פ ט